

FALAKON KÍVÜL

Egyszer még visszajövök,
egyszer még visszanézek,
ha életuntan ellődörgök
mellékutcák árnyai közt
lopakodva feléd,
egyszer még visszajövök.
Lehajtom fejem,
ha válaszként megvetéssel hozol lázba,
és nevetésedtől megvonaglik a világ,
mint egy prostituált,
ki napjában hatodszor áll ki a sarokra,
és szennytől kétes testét
aljas reflektorfényekben vibráltatva
magába fal végül,
és te, aki végignyálod az utca köveit,
magadba szívod az autók dübörgéseit,
nálá keresed a beteljesedést,
hozzá menekülsz egy félóráig,
bár ő leginkább letagadná
az utolsó morzsáig,
mit megkaphatott belőled –
te frissen fésült, kifinomult úriember,
ó, igen, tetőtől talpig
az vagy neki, mert végül
belenyúlhat zsebedbe,
hol még néhány fityinged lapul,
mit magadévá tettél, mint őt,
és megnyalhatod önelégült képedet,
míg meg nem találod a kaput,
míg el nem rohansz,
mint egy frissen fésült, kifinomult úriember,
ki azért egyszer még visszafordul,
és felnyög - mert szennyei közt
kínlódni látja őt!

Egyszer még visszajövök,
egyszer még visszanézek,
egyszer még rád ordítok,
ha tétlenségben rogyadozva
belebámulok a teleholdba –
e csúszó-mászó, kalapemelgető
megalkuvóba,

mely feletted ontja fényeit,
te szuper kegyetlen kőhalmaz,
te talpnyalók és nagy emberek,
falak mögött kegyetlenek,
undorítók, képmutatók, üres fejek,
elbukók és elbukatók,
vért izzadó, belenyugvók,
lázado és semmitmondók,
közönyösök és rosszra vágyók,
életemmel vadul játszó
menedékhelye!

Ez volnál te?
A kétkedés kínjait oszlatnám,
de te nem segítesz, elhajolsz.
Ki most felém a fogaid vicsorgatod,
mondd, miért tűrsz meg bárki mást ott túl a falakon?
Csámcsogásuk igaz kristály csengésébe vegyül,
megtúrva vagy eltitkolva őket
ezért vagy áruló végül te is legbelül!
Félőrült fejemet döngetve forgatom
züllésbe merülő szemeimet:
talán egykor majd te is pislantasz,
és egymásba gyilkolhatjuk
a pillanat-összetákolt tekintetünket!

Mert egyszer még visszajövök,
egyszer még visszanézek:
így szerettelek meg – gyönyör volt,
míg benn zajlott az élet,
és most, amikor útra kelek,
magammal viszem, mert ezt adtad nekem
mámor és túlkapásod agyonfűtött hevében,
ahogy végül megszabadulva terhedtől
könyörület nélkül vetted a többi közé,
és röhögtél és elfordultál és remélted,
jó játszma volt, megérte,
mert tudtad, hogy gépagyad jó munkát végzett!
Mi tagadás, le a kalappal, legyőztél!
Utadból a falaidon átvette simán kilöktél,
mint félresikerült szerelem után
a bajban maradt lány gyermekét,
de aki aztán mégis keresi, vajon honnan jött,
mert nem tudja, hogy a másik, vagy éppen ő?

Igen, legyőztél!
És most fetrengsz sikerélményed
önmagad készítette kétes, kotyvalékos lötytyében,
és élvezed, mert számkivetett, védtelen senki
talpal előtted – minden mozdulatával
cáfolatlanul önmagába torzulva,
és te a mancsaid még mindig lecsaphatod rá
ha neked éppen úgy tetszik,
mert tudod, mert érzed,
egyszer még visszajövök,
egyszer még visszanezrek
mellékutcák árnyai közt lopakodva feléd,
mielőtt már végképp nincs tovább,
hogy tisztára mossam
a tőlem foltos, mégis érte rezgő,
kéjtelgően nyöszörgő világot,
kielégítem, hogy ne mondhasa,
csak egy tévedés volt, mikor egyszer
vállamra helyezte nehéz súlyát.

Egyszer még visszajövök,
egyszer még visszanezrek,
mikor már úgy érzem, senki se vár rám:
mozgó hús és csont és egy marék nyomorék
tántorog, melybe belenyalták a nevemet...
Csak vagyok, csak kikerülnek,
csak megbámulnak, aztán messze tűnnek,
hátba szúrnak, leöldösnek
minden mozdulatukkal, minden tekintetükkel.

De minek is...
Az út, ha a végére jár,
már nem hosszú, hamar véget ér,
megnyugodhatsz!

Csak egyszer még, mielőtt magába zár
a fénylő nap mögött közelgő félhomály,
mikor távolodni vélem magam tőled,
tőled, és mindentől, ami másnak az élet,
csak egyszer még, csak egyszer tán
szólíts magadhoz és nézz le rám,
mert tudnod kell és várnod rám,
mert egyszer még visszajövök,
egyszer még visszanezrek rád!